

е даръ небесенъ. *Нищо* не е было везъ Бога. Братъ *ми* познава *що-годъ* отъ *това*, нъ *той* никому не е казвалъ *нищо*. Прикажѣте *ни* нѣкоѣ новинѣ отъ *наши-ты* работы. Имате ли нѣкакво *си* перо да *ми* дадете?—Нѣмамъ *ни-какво*.—Що имате?—Имамъ книгѣ-тѣ *ви*. *Са-мы-ты* небеса *ни* показвать Божѣ-тѣ славѣ. *Що-то* не щешъ да *ти* струвать другы-ты, и *ты* не *го* струвай тѣмъ. *Кой-то* е вкусилъ сладость-тѣ на учение-то, прилѣпява *ся* у него. *Никой* не може да не познае нѣкоѣ вѣрховнѣ силѣ надъ *себе си*. Азъ писахъ на брата *ви* и *го* пытахъ за онѣ работѣ, а *той* не *ми* даде *никакъвъ* отговоръ. Искамъ да му пишѣ пакъ съ тѣмъ пощѣ. Нѣкои *си* отъ насъ нѣматъ още никаквы чюства за народность.

Примѣръ за расчлененіе

Сжш. членъ, прил. и мѣстоименія.

Азъ (видѣхъ) ваши-ты родители. Каквъ мыслъ (има) тоя личенъ младець?—Той (мысли) (за) успѣхы-ты, кои-то наши-ты училища (показахъ). Вые (не) *ми* (казвате) *нищо*. Цѣлый свѣтъ *го* (познава). Кои (сж) *тія* трима младежіе?